Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 173 (1673) ♦ Вівторок, 16 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

КИЇВ ПРОПОНУЄ МОСКВІ ТОРГУВАТИ, А НЕ ВЕСТИ МИТНУ ВІЙНУ

Віце-прем'єр України з економічних питань Сергій Тигипко вважає «недоцільним» приєднання України до Митного союзу СНД. Він зазначив, що українська сторона пропонує Росії «радикальні зміни» у відносинах між двома країнами, а саме: введення в повному обсязі угоди про вільну торгівлю. При цьому С. Тигипко назвав це «суто політичним питанням», яке «треба розв'язувати сьогодні — в той чи інший бік».

С. Тигипко вчора вранці відбув до Москви на переговори напередодні візиту до РФ Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка. Серед питань, намічених до обговорення, — проблема застосування ПДВ в українсько-російській торгівлі, застосування Росією підвищених митних тарифів під час імпорту українського цукру, постачання газу в Україну в 1998 році.

Тим часом український експорт в Росію знизився в поточному році на 27,5%.

Такий істотний спад пояснюється запровадженням Росією з 1 вересня минулого року ПДВ на товари, що завозяться до РФ з України. Крім того, РФ ввела з 15 травня 25%-не мито на білий цукор.

Знову говоритимуть про енергоносії

Як повідомив Інтерфакс, на сьогодні заплановано робочий візит Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка до Москви. Очікують, що він зустрінеться з Президентом РФ Борисом Єльциним, Прем'єр-міністром Віктором Черномирдіним, главою РАО «Газпром» Ремом Вяхірєвим.

Нарада у Верховній Раді України

Восьма сесія Верховної Ради України входить у звичне ділове русло. До порядку денного внесено питання, які сприятимуть реформуванню економічної, політичної систем, поліпшенню законодавства щодо соціального захисту громадян та ін.

Про це засвідчила й нарада голів комітетів та керівників депутатських груп і фракцій, яку провів 15 вересня заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка. Варто назвати лише кілька запланованих на нинішній та наступний пленарні тижні законопроектів, щоб в цьому пересвідчитися: закон «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції», проект Засад внутрішньої економічної політики України на перехідний період,

(Закінчення на 2-й стор.).

Непровінційний розмах на тлі невмирущого смогу

Минулої суботи завітало свято і на вулиці півмільйонного Маріуполя на Донеччині — вдесяте його мешканці відзначали День міста. Отож місто із непровінційним розмахом вирувало допізна, перетворивши до ранку площу біля «Луна-парку» на величезний смітник і додавши клопоту правоохоронцям. Напередодні Дня Маріуполя привітання надіслав Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Костянтина КОВПАКА.

Павло Лазаренко: Лад навести можна

Сесія Дніпропетровської облради вивчила стан підготовки області до зими з точки зору потреб кожної людини

Депутатський корпус обласної ради напередодні самостійно і предметно вивчав ситуацію на місцях. За досить-таки низькими відсотками готовності до експлуатації в зимових умовах житла, об'єктів соціальної сфери, інженерно-комунальних споруд і мереж тепловодопостачання депутати розгледіли не лише елементарні нерозпорядливість та прорахунки. Якщо людям і так нелегко живеться, то хіба перспектива ще тяжче зимувати — безневинна «дрібниця»? Сесію швидше і дужче схвилювало загалом байдуже ставлення виконавчих структур до того, що відбувається в містах, райцентрах і селах «стосовно забезпечення конче необхідних умов уже майже для просто існування населення». А зима з її неодмінними випробуваннями — тільки нагода й поготів вимогливо спитати-перевірити, наскільки «ми спроможні й щирі у своїх намірах народу допомогти».

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

○ Кабмін затвердив перелік товарів спецпризначення для інвалідів, звільнених від ПДВ.

○ У Тернополі відкрито міжнародний симпозіум з питань використання алмазних інструментів у гірничовидобувній і кам'янообробній промисловості.

○ Міністра освіти Криму звинувачують у протизаконному витрачанні коштів, передбачених для дітей-сиріт.

○ Колектив Прикарпатського університету імені Василя Стефаника відзначає п'ятиріччя набуття університетського статусу.

○ Миколаївська міліція конфіскувала найбільшу за весь час своєї діяльності партію наркотичної сировини — 154 кілограми маріхуани.

○ У Національній опері розпочався ювілейний 130-й сезон.

○ Лауреатом Державної премії України за внесок у будівництво міста Славутича стала латвійський архітектор Зане Калинка.

○ 17 тонн радіоактивно заражених труб знайдено під час перевірки шинного заводу в Білій Церкві.

○ На продуктопроводі «Прикарпатськтранснафтопродукт» сталося витікання дизпалива.

А випили на святі море. Пива...

Раніше думав, що фестиваль пива, який відбувається восени в Мюнхені, не перевершити. Тепер зрозумів: помилився. Наше АТ «Укрпиво» організувало виставку пивобезалкогольної продукції, сучасного обладнання і технологій, яка закінчилася святом бурштинового напою. Слово честі, йому могли б позаздрити навіть розбалувані баварці.

(Закінчення на 8-й стор.).

Йому просто показали жертву

Працівники одеської міліції спільно з колегами з місцевої прокуратури знайшли зброю, з якої місяць тому вбивця застрелив редактора газети «Вечерняя Одесса» Бориса Дерев'янка.

Затриманому близько 40 років. Свого часу закінчив геолого-географічний факультет Одеського держуніверситету, деякий час працював у школі. А потім став, за його словами, професійним убивцею. Стверджує, що в Одесі нині не мешкає, тому не знав, у кого стріляв. Йому просто показали жертву... Нині триває пошук замовників убивства.

Парламентські стипендіати

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз підписав розпорядження «Про призначення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів на 1997—1998 навчальний рік». Його підготовлено відповідно до парламентської постанови «Про встановлення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів».

Згідно з поданням міністра оборони, голови Держкомкордону, командувача Національної гвардії та голови Служби безпеки за результатами екзаменаційних сесій, особливі успіхи в навчанні й науковій діяльності та за зразкову військову дисципліну стипендії Верховної Ради України на 1997—1998 навчальний рік призначено 54 курсантам і слухачам. У тому числі: по вищих військово-навчальних закладах Міністерства оборони та кафедрах військової підготовки вищих навчальних закладів — сорока чотирьом, вищому військово-навчальному закладу Державного комітету у справах охорони державного кордону — трьом, вищому військово-навчальному закладу Національної гвардії —двом, по вищому військово-навчальному закладу Служби безпеки — п'ятьом курсантам і слухачам.

Парламентська стипендія удвічі вища за звичайну.

Нарада у Верховній Раді України

(Початок на 1-й стор.)

проект закону України про перелік майнових комплексів підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації, закон «Про Кабінет Міністрів України» з пропозиціями Президента України, проект закону про стимулювання виробництва автомобілів в Україні (друге читання), закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», закон «Про внесення змін до статей 19 і 64 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (стосовно мінімального розміру пенсій) та багато інших.

На нараді, якій передувало засідання ради фракцій і груп, де розглянуто усі ці питання, йшлося також про пошук виходу із ситуації, що склалася довкола прийняття Закону про вибори народних депутатів. Депутати запропонували кілька варіантів, які, на їх думку, дадуть можливість ухвалити цей закон. Взявши за основу проект, підготовлений тимчасовою комісією, головуючий закликав проявляти гнучкість при відстоюванні певними політичними силами, що представлені у Верховній Раді, своїх позицій. Адже головна мета — це прийняти такий документ, який забезпечить обрання дійового складу Верховної Ради нового скликання, збереження парламентаризму як основи демократичного розвитку нашої держави.

Учасники наради всебічно обговорили й питання про внесення до порядку денного восьмої сесії законопроекту про вступ України до Міжпарламентської Асамблеї. Висловлювали різні точки зору, але основна думка зводилася до того, що слід виходити насамперед з економічних інтересів України. А саме членство в МПА сприятиме розв'язанню проблем економіки, торгівлі між країнами, що виникли на терені колишнього СРСР.

Обговорено інші важливі питання законотворчого характеру.

Прес-служба Верховної Ради України.

Пані Уосукайнен побуває на ЧАЕС

21 вересня розпочнеться офіційний чотириденний візит делегації парламенту Фінляндської Республіки на чолі зі спікером парламенту пані Ріітою Уосукайнен. У програмі візиту зустрічі з керівництвом Верховної Ради України, виступ пані Уосукайнен на пленарному засіданні сесії ВР, зустріч із керівництвом Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка та виступ глави делегації перед студентами. Також делегацію прийме Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко, відбудеться бесіда у Міністерстві закордонних справ.

22 вересня делегація фінляндського парламенту побуває на Чорнобильській атомній електростанції і матиме зустріч із керівництвом ЧАЕС.

Хроніка законотворення

9 вересня восьма сесія Верховної Ради України приступила до розгляду питання про порядок денний сесії. До вже підготовлених пропозицій народні депутати внесли ще цілу низку законопроектів, які не терплять зволікання з розглядом. Але підсумковий реєстр підтриманих питань так і не став порядком денним сесії, оскільки у ході трьох голосувань не набрав необхідних 226 голосів. Вирішено ситуацію, що склалася, обговорити на Раді керівників груп і фракцій і повторно повернутися до цього питання на наступному пленарному засіданні.

Далі сесія приступила до розгляду проектів закону України про внесення змін і доповнень до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств». Доповідали міністр фінансів Ігор Мітюков та секретар Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Володимир Немировський. Альтернативний законопроект доповіла народний депутат України Олександра Кужель. У першому читанні прийнято законопроекти, опрацьовані народними депутатами. Комітету з питань фінансів і банківської діяльності доручено підготувати єдиний законопроект до другого читання.

У першому читанні прийнято Закон «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про застосування контрольно-касових апаратів і товарно-касових книг при розрахунках із споживачами у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг».

В основі дискусії постав проект Постанови Верховної Ради «Про деякі положення проекту Закону України «Про вибори народних депутатів України», внесений народним депутатом Віктором Мусіякою за пропозицією уповноважених представників депутатських фракцій і груп. 256 народних депутатів в цілому прийняли Постанову и вирішили вранці 11 вересня перед початком пленарного засідання провести голосування бюлетенем щодо кожної конкретної означеної норми.

У першому читанні прийнято проект закону про внесення змін до Закону «Про заставу».

Кредитну угоду між Україною і Міжнародним банком реконструкції та розвитку не ратифіковано.

Прийнято закон про зміни до Закону «Про цінні папери та фондову біржу».

Перед початком пленарного засідання 11 вересня відбулося таємне голосування деяких положень проекту закону про вибори народних депутатів України, прийнятого у першому читанні. Як повідомив потім голова Лічильної комісії Михайло Сирота, за підсумками голосування не була підтримана жодна з новацій щодо зміни системи виборів. Проте депутати переважною більшістю голосів схвалили важливу норму, за якою обраним у другому турі голосування вважається кандидат, за якого проголосувала більшість виборців із тих, що взяли участь у голосуванні. В новий закон має бути введена і така норма: голосування здійснюється на виборчих дільницях лише у день проведення виборів. За це проголосували 300 народних депутатів. Ще цікаве нововведення: 269 депутатів підтримали пропозицію щодо включення до складу виборчих комісій представників політичних партій, їх блоків та виборчих коаліцій (за поданням цих суб`єктів виборчого процесу).

Сесія відхилила подані Кабінетом Міністрів зміни та доповнення до Закону «Про податок на додану вартість». Куди вищий рейтинг виявився у альтернативного законопроекту, поданого народним депутатом Олександрою Кужель, до якого приєдналися в підсумку дискусії і автори інших альтернативних законопроектів. Його доопрацювання у ході підготовки до повторного другого читання відбудеться з урахуванням всього спектра пропозицій, а доопрацювати законопроект доручено двом профільним комітетам.

Далі розглядались пропозиції уряду щодо змін і доповнень до чинного Закону «Про ставки акцизного збору та ввізного мита на тютюнові вироби», про що доповів заступник міністра фінансів Василь Регурецький. Співдоповідач В`ячеслав Сокерчак — заступник голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності — довів неспроможність урядових доказів на користь підвищення акцизних зборів на ці товари. Народні депутати шляхом голосування засвідчили свою згоду з ним.

У першому читанні прийнято доповнення до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)», зокрема щодо підвищення акцизних зборів з продуктів нафтопереробки.

Сесія розглянула пропозиції Президента України до Закону про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним та плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами». Депутати, що виступали, погодилися практично з усіма пропозиціями. Їх підтримав і зал: 232 – «за».

На вдосконалення механізму справляння акцизного збору спрямовані запропоновані урядом зміни до Закону «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби». З деякими доповненнями Верховна Рада прийняла цей закон в цілому і він вступить у дію з дня опублікування.

Розглядався проект закону України про вибори органів та посадових осіб місцевого самоврядування в Україні. Доповідь зробив народний депутат Роман Безсмертний. Співдоповідач народний депутат Олександр Стешенко висловив свої міркування, вказав на деякі, з його точки зору, вади законопроекту, його позитив. Та у ході дискусії законопроект отримав і діаметрально протилежні оцінки. Голосування по законопроекту перенесено на наступний вівторок.

З питання "різне" народні депутати виступали наприкінці робочого дня.

Наступний пленарний тиждень — з 16 по 19 вересня. Народні депутати отримали проект розкладу засідань Верховної Ради з 16 по 19 та з 23 по 26 вересня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Життя рад

Павло Лазаренко: Лад навести можна

(Початок на 1-й стор.).

Торік наприкінці грудня у Нікополі сталася, по суті, катастрофа — вийшла з ладу центральна магістраль теплопостачання. Ледве не чотири сотні багатоповерхових будинків залишилося без опалення. Уявляєте, що було? Досі, до речі, не відшкодовано мільйон двісті тисяч гривень збитків, заподіяних цією аварією. А ось тепер виступ на сесії міського голови з Нікополя Сергія Стеруна не зміг «порадувати» депутатів: де гарантія, що подібне не повториться, якщо Сергій Володимирович просить терміново підкинути грошей? Інакше він не ручається, що його місто може не боятися наступних холодів.

Ніби коментуючи нікопольського голову, депутат-лікар із сусіднього міста Орджонікідзе Жорж Шутофедов прямо заявив, що житлово-комунальні підприємства і служби кинуті у нас напризволяще — «на самовиживання, фінансуючись за залишковим принципом».

У Нікополі, Кривому Розі, Дніпродзержинськ, інших містах — великі сектори індивідуально-приватного житла. Це не кажучи про сільську місцевість, де й поготів тверде паливо залишається найбільш «популярним». Та поки що вугілля завезено населенню аж... 2,7 відсотка від поданих заявок. У школи, дитсадки та лікарні ще практично нічого не завезено. Отож уже нині можна прогнозувати, що у грудні в посадках та лісосмугах рубатимуть на дрова дуби, клени, акації...

Втім, чому дивуватися, якщо підприємства промислово-енергетичного комплексу «з плановими заходами підготовки до зими» упоралися досі на 18—22 відсотки, а на теплоелектростанціях резерв вугілля не перевищує запасів на 6—7 діб роботи.

Тому сесія обласної ради, яку вів Павло Лазаренко, подивилася на проблему насамперед крізь призму потреб кожного міського чи сільського мешканця і повела мову про «реанімація втраченого» і реальні виходи зі становища. Так, далеко не всі наймачі й власники квартир спроможні нині оплачувати утримання свого житла. Та депутати з'ясували, що передбачені чинним законодавством можливості по наданню субсидій сповна не використовуються. З іншого боку, і заможні власники житла дозволяють собі, придбавши по кілька помешкань, не сплачувати за всі. І ніхто не поспішає вживати відповідні заходи.

Звичайно, фінансові труднощі підприємств житлового господарства спричинені не тільки заборгованістю населення з квартплати та за комунальні послуги. Порада депутата Олександра Дорошенка поширити досвід криворіжців, які на житлово-експлуатаційних дільницях відкрили пункти прийому платежів, лише частково здатна розв'язати проблему. Облдержадміністрації й її фінансовому управлінню обласна рада запропонувала, «враховуючи підсумки виконання бюджету за 9 місяців ц. р.», внести до нього зміни «в частині збільшення дотацій житлово-комунальному господарству» для ретельної підготовки до функціонування в осінньо-зимових умовах.

Обласна рада у Дніпропетровську однозначно стає на позиції соціального захисту людей. Не випадково уже в жовтні вона намітила обговорити на сесії ефективність використання бюджетних коштів і виплати пенсій та інших соціальних витрат, а у листопаді — про реалізацію конституційних прав людей та стан погашення заборгованості у заробітній платі підприємствами, організаціями і установами області.

Поки що депутати мусили зосереджуватися на заборгованості Дніпропетровщини за спожитий газ, за електроенергію. Вона практично не знижується, навпаки, сягнула настільки критичних меж, що загрожує фатальним чином «відгукнутися» саме взимку. Голова обласної ради Павло Лазаренко особливо наголосив, що можливості й варіанти погашення боргів за енергоносії існують. Досить лише органам виконавчої влади і керівникам підприємств та служб проявити бажання, волю, кмітливість і почуття обов'язку, щоб «забезпечити неухильне виконання графіків ліквідації цієї заборгованості в масштабах регіонів».

Стосовно «Облпалива», яке по забезпеченню населення вугіллям «спромоглося спрацювати лише на 2,7 відсотка», натомість ціни на нього — навіть для пільговиків і пенсіонерів — «підвищилися до сотні й більше гривень за тонну», депутати висловлювалися гнівно. І запропонували облдержадміністрації визначитися, справляється вона зі своїми обов'язками чи ні?

Вимогливі рішення облради можна сприймати і за її намагання «брати верх» в області, як встигли уже «розтлумачити» тут документи, прийняті на останній сесії. Наче краще «пасти задніх»? Насправді — і, мабуть, дійсно вперше — корпус обласних народних депутатів заявив, що є повноваження, котрі однозначно в компетенції місцевої представницької влади. Тим паче, що ці повноваження цілком логічні й стосуються виняткового соціальних інтересів населення в наш надто важкий для людей час.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

УТРЕТЄ ВИЗНАВАТИ НЕ ДОВЕДЕТЬСЯ...

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ України Аргентина визнала ще 5 лютого 1921 року. Декрет її президента під номером 22 сповіщав цивілізований світ: «Визнати Республіку Україна, виходячи з прохання, висловленого її урядом. Повідомити про це, опублікувавши в офіційному бюлетені, й передати до Національного Реєстру.».

Але історія розпорядилася так, що самостійність України довелося визнавати вдруге — через 70 років. Аргентина стала першою серед країн Латинської Америки, які це зробили. «Віримо, що цього разу вже назавжди, і втретє визнавати не доведеться»,— сказала у бесіді з нашим кореспондентом консул Аргентинської Республіки в Україні Алехандра АЙУСО. Хоча найбільшу цікавість викликала тема сучасного життя української діаспори в Аргентині, зміст бесіди виходив за її рамки.

На запитання, скільки українців мешкає в Аргентині й де саме, консул зауважила, що українську діаспору слід поділити на дві групи: тих, що залишили свою Батьківщину 30 і більше років тому, та на недавніх іммігрантів. За останні два роки — це три тисячі чоловік. Можливо, через те, що умови виїзду на постійне місце проживання до Аргентини не надто суворі.

— Якихось обмежень немає,— сказала пані консул. — Але для того, щоб отримати аргентинське громадянство, потрібно стати перед Федеральним судом, мати два роки постійного і п'ять років непостійного проживання в Аргентині. Чималою проблемою є безробіття, яке сягає у нас 16 відсотків. Тому, не знайшовши роботи, частина іммігрантів повертається додому, а дехто виїздить до США. Проблеми з пошуком роботи спричинені й тим, що українські дипломи у нас не визнають. Заплановано укласти відповідну угоду, подібну до тих, які вже підписано з деякими державами. З цих та інших причин реемігрують близько 10 відсотків із тих трьох тисяч, котрі прибули до нас протягом останніх двох років. Звичайно, шкода, що таке буває, бо аргентинці цінують українців. Чимало ваших земляків досягли висот у діловій, громадській, політичній сферах. А всього в Аргентині більш як півмільйона українців із 35 мільйонів населення. До речі, днями наша діаспора святкує 100-річчя з початку перших поселень вихідців з України.

— Саме тому аргентинський уряд в 1921 і в 1991 роках з такою повагою поставився до проголошення незалежності України?

— Звичайно. Українці зарекомендували себе працелюбними, вольовими людьми, на яких можна покластися. До того ж, українська діаспора дуже впливова. Найбільша її частина мешкає на північному сході, а також у центрі, навколо Буенос-Айреса. Центральне представництво діаспори об'єднує 23 асоціації. Серед них: асоціація молоді, церков та інші. Однією з їх добрих справ є недільні школи, де дітей навчають рідної мови. На жаль, в Аргентині досі — жодної української школи. Але це залежить від вашої держави. Перешкод з нашого боку немає. Очевидно, Україні ще важко надати своїй діаспорі в цьому необхідну допомогу ... До речі, російські школи тут є, під патронуванням посольства РФ, хоча російська діаспора значно менша.

— Пані Алехандро, як вважаєте, чи багато спільного між нашими країнами?

— Безперечно. Україна має давню історію і знає, як боронити свою землю. Аргентина народилася у легшу добу. Спільною історичною рисою двох наших країн я назвала б ставлення в суспільстві до сім'ї. Тут добре розуміють, що міцна сім'я — міцна держава.

Є ще така спільна риса, як відкритість душі, активність спілкування з людьми інших країн. В Аргентині це через наші численні порти, в Україні — завдяки її геополітичному положенню: тут перетинаються шляхи із заходу на схід, із півночі на південь.

— Але вигідного геополітичного становища замало. На ваш погляд, що потрібно зробити українцям, аби авторитет нашої держави зріс на міжнародній арені?

— Це особиста думка, але вона щира. Україна має використати той чинник, що у міжнародної спільноти до неї великий інтерес. І Європа, і Латинська та Північна Америка чекають на Україну. І з цього інтересу можна скористатися, розширити міжнародне спілкування, щоб посісти гідне місце у світі. Безумовно, починати треба з внутрішніх справ, з економіки, що керівництво вашої країни, як я вже переконалася, добре усвідомлює.

Зазирнімо в історію моєї держави. Аргентинська економічна криза тривала 40 років. А сьогодні весь світ уже говорить про «аргентинське диво», вражаючі темпи розвитку держави. Україна могла б вивчати наш досвід. А до того ж, Аргентина — важливий діловий партнер України, ми маємо великі експортні ресурси й імпортні можливості.

Насамкінець хочу побажати талановитому, здібному, працьовитому українському народові успіхів у будівництві своєї держави, її керівництву — наполегливості, сили і снаги на вибраному шляху. А читачам газети «Голос України» бажаю здоров'я, щастя, сімейної злагоди та добробуту!

Бесіду вела Олеся ЯХНО.

Знову не домовились. Цього разу через фермерів

СПІЛЬНА сільськогосподарська політика, чинна в Європейському союзі, має бути переглянута до вступу в союз нових членів з числа країн Центральної і Східної Європи. Але провести таку реформу буде нелегко.

Міністри сільського господарства країн ЄС дуже холодно сприйняли проект програмного документа «Порядок денний-2000». Він, зокрема, передбачає зниження закупівельних цін на зернові на 20 процентів, на яловичину — на 30, на молоко — на 10 процентів. Нині різниця між закупівельними і ринковими цінами компенсується прямими бюджетними дотаціями фермерам.

Якщо зберегти нинішній порядок дотацій, то бюджет ЄС, який і так на 60 відсотків складається зі статей, що регулюють сільськогосподарські ціни, не потягне залучення до системи нових порівняно слаборозвинених країн зі значною часткою аграрного сектора в економіці. Відміна дотацій завдасть удару мільйонам фермерів Західної Європи.

Критикуючи проект реформи, запропонований Європейською комісією, міністр сільського господарства Бельгії Карел Пінкстен відзначив, що вона серйозно підірве прибутки бельгійських фермерів: на 10 відсотків у середньому та на 35 відсотків — у спеціалізованому тваринництві. Брюссель не може на це згоСититись. Його французький колега Луї Ле Пансек вважає, що для пошуку підходящого варіанта реформи знадобиться не менш як два роки переговорів: реформа мусить забезпечити незалежність постачання країн ЄС, гарантувати продовольчу безпеку союзу і гармонійне використання його території. Проте «Порядок денний-2000» має бути прийнято на саміті ЄС у Люксембурзі в грудні. Міністр сільського господарства ФРН Йоген Борхерт назвав запропонований варіант реформи просто неприйнятним.

Окрім самого автора сільськогосподарської частини «Порядку денного-2000» європейського комісара Франца Фішлера, проект реформи, що передбачає приведення європейських цін на аграрну продукцію у відповідність до світових, підтримали лише Великобританія, Швеція і Данія. Його найбільш жорсткими супротивниками виступили ФРН, Бельгія та Ірландія.

За матеріалами зарубіжної преси.

Хроніка. Факти. Події

● *Лондон*

Монархія переживає кризу

Британська монархія повинна стати на шлях радикальної модернізації — інакше їй загрожує кінець. Такий основний висновок опитування громадської думки, яке здійснено дослідницькою службою Ен-Оу-Пі для газети «Санді таймс». Воно відбулося за тиждень після поховання принцеси Уельської Діани, трагічна загибель котрої викликала безпрецедентний вияв співчуття з боку широких народних мас на фоні попередньої доволі стриманої реакції королівської сім'ї. Майже три чверті учасників опитування заявили, що королева Єлизавета II втратила зв'язок з народом і не відчуває його настроїв. Більше половини населення вважає, що вона повинна зректися престолу негайно або за три роки, коли їй виповниться 75. 42 відсотки переконані, однак, що Єлизавета II повинна правити до кінця свого життя.

● *Осло*

Вибори можуть закінчитися зміною уряду

Учора в Норвегії відбувалися парламентські вибори. Від результатів голосування залежить, чи залишиться при владі уряд Норвезької робітничої партії (НРП). Лідер партії і прем'єр-міністр Турб'єрн Ягланд заявив, що його уряд подасть у відставку лише в тому разі, якщо за НРП проголосує не більш як 36,9 відсотка виборців, тобто менше, ніж на минулих виборах 1993 року. Якщо ж цей рубіж буде подолано, то, за словами Ягланда, «це стане свідченням підтримки населення курсу НРП», і тоді уряд НРП залишиться при владі.

● *Тель-Авів*

Вимагають відставки Нетаньяху

Багатотисячна демонстрація на підтримку мирного процесу відбулася з ініціативи відомої пацифістської організації «Мир — сьогодні», опозиційних партій «Авода», «Мерец», комуністичної партії «Хадаш». Її було присвячено четвертій річниці підписання «Декларації про принципи проміжного врегулювання» між Ізраїлем та палестинцями. Учасники маніфестації різко критикували політику уряду, звинувативши його в заморожуванні переговорного процесу з арабськими сусідами, і зажадали відставки прем'єр-міністра Біньяміна Нетаньяху.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

БРИТАНЦІ ПРИХОДЯТЬ ОСТАННІМИ, АЛЕ ЗАЛИШАЮТЬСЯ НАДОВГО

Днями співробітники Посольства Великобританії в Україні зустрілися з українськими журналістами. Мета — широко ознайомити громадськість зі своєю роботою. «Усіх завжди цікавить, що відбувається за «таємничими» дверима посольств», — пояснив британський посол Рой Рів.

А відбувається таке. Сьогодні в посольстві 17 британських дипломатів і 43 українських працівники. Найактивніші — комерційний відділ та фонд «Ноу-хау», хоча саме в їхніх «парафіях» виникає найбільше проблем. Скажімо, надзвичайно малий обсяг британських інвестицій в українську економіку. І річ не в тому, що Великобританія не зацікавлена в інвестуванні: англійських бізнесменів лякає відсутність законодавства і бюрократична процедура. Перспективні проекти співпраці вбачають у створенні спільних підприємств у галузі енергетики та сільського господарства.

Британський фонд «Ноухау» зі своєю програмою допомоги працює в Україні з 1991 року. За 6 місяців 1997 року фонд витратив 9,5 млн. фунтів стерлінгів на реструктуризацію ферм в Одесі та Харкові, створення консультаційного Агробізнесцентру в Одесі, роботу експертів у Донецьку, закриття нерентабельних шахт і перекваліфікацію шахтарів.

В англійців є така приказка: «Британці приходять останніми, але залишаються надовго». «Я сподіваюся, що саме так буде з нашими бізнесменами на українському ринку», — оптимістично заявив Рой Рів.

Оксана БУНЬКІВСЬКА.

Надзвичайний і Повноважний Посол Великобританії в Україні Рой Рів.

Фото Володимира ФОМІНА.

В. Коломойцев

НОВИЙ КУРС

Державне регулювання економіки як ос[...] подолання кризи і механізм відвернен[...]

Буває щось, про що говорять:
«Дивись, оце нове»;
Та це було вже у часи,
Які передували нам.

Старий завіт. Книга Екклезіаста. Глава 1, вірш 10.

Errare humanum est; stultum est innero reperseverae. Людині властиво помилятися, а дурневі — повторювати помилки.

З латини.

ГОЛОВНИМИ індикаторами економічного і соціального стану держави є валовий внутрішній продукт і національний доход. Динаміка їх падіння, починаючи з 1990 року, розкриває траєкторію кризи у народногосподарському комплексі України.

Темпи падіння ВВП жорстко пов'язані з динамікою суспільно-політичної ситуації: 4% — у 1990 році, 8,7% — у 1991-му; 9,9% — у 1992-му. У 1993 році — перед виборами — падіння ВВП становило вже 14,2%. У 1994 році виборів — в Україні спостерігаємо чи не найбільше у світі річне падіння обсягів промислового виробництва — 28%. Надалі падіння ВВП уповільнилося, однак залишалося істотним — 11,8% у 1995 році, 10% —у 1996-у. За підсумками першого півріччя 1997 року падіння ВВП до відповідного періоду 1996 року становить не менш як 6%.

Сухі цифри падіння обсягів виробництва демонструють об'єктивну реальність: сьогодні легальна національна економіка не забезпечує життєдіяльність держави і відтворення генофонду народу, а тіньовики, як відомо, соціальну сферу та армію не фінансують.

Якщо наведена вище багаторічна тенденція падіння обсягів виробництва в найближчі місяці не зміниться, то до підсумків виборів 1998 року Україна прийде з обсягом ВВП, що становитиме близько 5% відсотків від рівня 1990 року.

За аналогією з попереднім роком загальних виборів —1994-м, коли річне падіння ВВП становило 28% (з урахуванням того, що на сьогодні в економіці залишилося трохи більш як 35% обсягів ВВП 1990 року), наше суспільство опинилося перед загрозою цілкдвитої необоротної втрати основних виробничих фондів —основи життєдіяльності й незалежності держави.

Що ж треба зробити для подолання кризи?

Відповідь на це запитання у сфері економіки сформульоване автором статті у низці наукових праць загальним обсягом понад 100 друкованих аркушів, у докторській дисертації з економіки на тему «Структурна трансформація промислового комплексу України» та відповідній економічній монографії, в історичній монографії «100 днів президента Ф. Д. Рузвельта». Здійснення ефективної промислової політики, створення сприятливого інвестиційного клімату для залучення під державним контролем на безвідсотковій основі інвестицій на розвиток українського промислового комплексу, захист і розвиток вітчизняного виробника, рівноправність усіх форм власності, регулярна виплата заробітної плати й державні гарантії збереження грошових заощаджень народу як головного інвестора національної економіки, конструктивна взаємодія і взаємоповага представників виконавчої і законодавчої гілок влади заради збереження народу й держави —основні ділянки лінії фронту боротьби з економічною кризою.

Розгорнутий план дій і першочергових заходів державного регулювання проведення антикризових економічних процесів буде наведено автором у наступних публікаціях. У пропонованій статті вважаю за потрібне передусім ознайомити шановного читача з досвідом подолання економічних криз урядами ряду країн, котрі завдяки введенню в економічні реформи інструментів та інституцій державного регулювання не тільки змогли зупинити розвиток кризових тенденцій, а й забезпечили вихід своїх держав у число країн світу, що розвиваються найдинамічніше.

Україна–Латинська Америка: однакові мотиви реформ

Ситуація в українській економіці останніх п'яти—семи років багато чим нагадує ту, що мала місце в Латинській Америці на початку XX століття: на торгово-посередницьких операціях з імпорту-експорту сировини та аграрної продукції відбувалося бурхливе нагромадження грошових капіталів. Гроші осідали на банківських рахунках і практично не використовувалися для розвитку виробництва. Відбувалося масове придбання нерухомості, ділові люди абсолютизували спекулятивні оборудки. В умовах глибокої економічної кризи початку 1980-х років латиноамериканські політики й експерти багато в чому (не відразу й не завжди) врахували цей негативний досвід. Де пізніше, де раніше уряди країн континенту розробили й впровадили досить ефективні механізми і методи акумулювання грошових нагромаджень та їх спрямування у виробничу сферу. Причому саме створення і запровадження механізмів та інституцій державного регулювання провідних економічних процесів і товарно-фінансових потоків відіграли вирішальну роль у подоланні економічних депресій у цих країнах.

Цифри економічного розвитку латиноамериканських держав підтверджують висновок про те, що цей географічно віддалений континент має перспективне значення для України з погляду використання відповідного досвіду реформ. На думку автора, ця паралель набуває особливої ваги з огляду на таку обставину. Латиноамериканці зіткнулися з серйозною економічною депресією на початку 1980-х років після майже сорокарічного періоду певного прогресу в деяких державах регіону. Так, у Мексиці за менш як 50 повоєнних років виробництво зросло у 63, у Бразилії — у 50, в Аргентині — у 16 разів (у порівняних цінах). У розрахунку на душу населення показники становили, відповідно, 16 (Мексика), 10 (Бразилія), 8 (Аргентина). Держави, що порівняно відставали, також істотно збільшили виробництво. В Колумбії і Перу виробництво товарів на душу населення зросло у 18 разів, у Чилі — в 5.

Навіть якщо врахувати взяті для порівняння вкрай низькі початкові показники 1945 року (вони були мінімальні), цифри вражають.

Однак у середині 1980-х років виробництво в країнах континенту почало згортатися. Практично всіх їх охопила катастрофічна депресія. Мінусове економічне «зростання», різкий стрибок зовнішньої заборгованості, що зросла до сотень мільярдів доларів, з одночасним падінням обсягів експорту, загроза національній безпеці внаслідок зовнішньої заборгованості, «відплив» місцевого капіталу, нестерпні умови життя більшості населення, тотальний песимізм мас — у такому стані опинилися економіки ряду латиноамериканських країн після успіхів попередніх десятиліть.

Щось подібне відбувалося і в колишньому Радянському Союзі, коли, після більш-менш істотного поліпшення соціально-економічного становища народу, в 70-ті роки, за умов керування державою дедалі старіючим складом Політбюро ЦК КПРС на початку 1980-х років почався спершу поступове, а потім й обвальне падіння виробництва. В обох випадках (у Латинській Америці і в СРСР) у свідомості багатьох громадян економічне падіння асоціювалося з «поспішною демократизацією».

Формування суспільних механізмів протидії розвиткові кризи

Кризові процеси в латиноамериканських країнах за очевидної неспроможності популістських рішень, пропонованих «зліва» і «справа», стимулювали розвиток політичного центризму, активізували економічну думку, зумовили появу нових лідерів, котрі насмілилися запропонувати прискорену санацію заради розвитку економіки, проведення макроекономічних реформ, орієнтованих передусім на збільшення обсягів експортного виробництва. При цьому в політичному житті суспільства мала місце категорична відмова від повернення до тоталітаризму. Тривала поступова демократизація економічного життя.

Так само, як і в нинішній Україні, в центрі уваги латиноамериканських реформаторів опинилася фінансова політика. Після розгубленості 1983—1985 років настав етап активних пошуків. У результаті за сім років (1986—1992), під час яких були підйоми й падіння, більшості країн вдалося відносно стабілізувати курси національних валют, закласти основи зростання експорту і збалансованості торгового балансу.

Багато хто із зарубіжних дослідників звертає увагу на той факт, що в умовах величезних зовнішніх заборгованостей найбільших успіхів у здійсненні реформ досягли латиноамериканські держави, які знайшли оптимальне поєднання між державним регулюванням і розвитком національного підприємництва. Ривок в економічному розвитку, що став наслідком цього поєднання, виявився найпомітнішим саме в тих країнах, де державне регулювання було спрямоване на випереджальний розвиток експортного виробництва і загальне стимулювання національного виробника. Наголошують, що це робили й тоді, коли явно відчувалася потреба в нарощуванні імпорту цілого ряду товарів. З боку державного керівництва вживалися рішучі заходи, спрямовані на підвищення конкурентності національного виробництва шляхом створення й підтримки державою передусім тих підприємств, які мали певні порівняні переваги, тобто проблему пріоритету розв'язували передусім, виходячи з прагматичних позицій швидкого й ефективного досягнення кінцевих відчутних економічних результатів.

У свою чергу, вибір пріоритетів сприяв повнішому задіюванню ресурсів та їх ефективному (ощадливому) використанню.

Латиноамериканські політики дійшли висновку про необхідність посилення державного контролю й регулювання на підставі врахування цілої низки чинників: менталітету народу й авторитарних традицій минулого; високих показників державної власності; посилення тенденцій корумпованості чиновників і бізнесменів; масового падіння дисципліни; негативних наслідків проходження етапу «захоплення» вільним ринком. Ці обставини, однак, не спричинили відмови від проведення структурних реформ. **Головним і вирішальним чинником успіху в проведенні реформ у більшості латиноамериканських країн було те, що, на відміну від України на початку 90-х років, роль держави в процесах реформування економіки зростала, а не зменшувалася.**

Державне регулювання впроваджувалося у суспільно-політичне життя як комплексний механізм законодавчих, інституціональних та економічних інститутів, які сприяли б становленню й розвитку легальної економіки, головним суспільно-економічним призначенням якої було забезпечення великої кількості робочих місць за рахунок розвитку національного виробника товарів і послуг.

З другого боку, державу в Латинській Америці розглядають як інститут забезпечення суспільних потреб через підтримку підприємців, які працюють передусім у виробничому секторі. Це слід обов'язково враховувати у разі спроби використання іншими державами регіонального досвіду країн континенту.

Водночас практично в усіх країнах Латинської Америки регулятивно-планова функція залишається своєрідним покликанням державних діячів. На перший план вийшли функціональні обов'язки законодавчої й виконавчої влади, пов'язані із захистом засад легальної економіки й чесної конкуренції, створенням політичних та правових гарантій функціонування національного виробництва. Водночас за державними службовцями й парламентаріями залишається справляння впливу на міжнародні економічні й торговельні відносини національного бізнесу, його адаптації до існуючого у світі розподілу праці.

Можливість і сфери застосування досвіду реформ країн Латинської Америки для України

Намагаючись використати латиноамериканський досвід в Україні, слід зважати й на інші не менш важливі обставини. До них належить специфіка ставлення до перехідних періодів в економічному стані держав і суспільств.

По-перше, ця специфіка полягає в тому, що під вище наведеним поняттям «захист» у країнах Латинської Америки розуміють сприяння переходові до «законних легальних ринкових» відносин, скажімо, північноамериканського чи західноєвропейського зразка. У цьому зв'язку саме державним органам управління відведено першорядну регулятивну, планову та контрольну роль у справі втілення програм розвитку національної економіки. Наслідуючи, зокрема, приклад «Нового курсу» Ф. Д. Рузвельта (США, 1933—1941 рр.), латиноамериканські державні діячі, котрі досягли найбільших успіхів у реформах, доручали розробляти їх переважно незалежним науковим колективам. **При цьому, як правило, за винятком Чілі, саме за парламентами було залишено завдання попереднього визначення стратегічних цілей тієї чи іншої програми.**

По-друге, саме держава встановлювала етапність поєднання політичних та економічних перетворень. Характерною рисою тут є прагнення до відносної первинності в часі проблем відновлення національного виробництва і реформ в економіці перед впровадженням ліберальної моделі суспільної демократії. Значущість останньої від того не стає меншою. Йдеться передусім про черговість: відповідно до економічного зростання відбувається посил[...]
тичних засад[...]

І по-трет[...]
туповість і [...]
сненні при[...]
що сприяє [...]
інвестицій. [...]
приватизаці[...]
но-економіч[...]
робництва. [...]
ходять до пр[...]
значимих в[...]
головних ч[...]
держав[...] і[...]
розви[...]
виробництв[...]

Четверта [...]
вує на увагу[...]
зумінні тог[...]
управління [...]
поступово, [...]
оновлювати[...]
країни на н[...]
розвитку.

Впадає в[...]
втручання [...]
держав в е[...]
виробничі [...]
обов'язкові[...]
жди, але йо[...]
жить від п[...]
рични[...] тр[...]
елемен[...]м [...]
активність [...]
сприяє від[...]
проведення[...]
тиноамерик[...]
конані в то[...]
пі приватни[...]
до дія[...]
винна [...]
мент і акти[...]
нів до роз[...]
спрямовани[...]
інтересах [...]
законодавст[...]
тиції. При [...]
результатів [...]
номік, має[...]
владних стр[...]
відповідаль[...]
знаходять «[...]
особі най[...]
суспільства[...]
тання на [...]
представни[...]
ганах [...]кон[...]
дей, [...] «ст[...]
шляхом, ма[...]
тиноамерик[...]
тивне значе[...]

**Характер[...]
канських р[...]
менш уважн[...]
використан[...]
тами й полі[...]
лючення в [...]
відносної а[...]
про самоус[...]
організатор[...]
тва як реал[...]
номіки. А з[...]
ся плюра[...]
системі у с[...]
ність бізнес[...]
ні в якому [...]**

**Відмову [...]
регулюванн[...]
ють згубно[...]
тверджень, [...]
зації.** Вод[...]
так звана [...]
ція», що м[...]
підприємст[...]
падків дер[...]
власності, [...]
біжним ін[...]
підтвердил[...]
себе відно[...]
повідно до[...]
визначено[...]

Тільки [...]
розглядати[...]
канське ек[...]
нуючи для[...]
для себе».

Чималий[...]
нішньої си[...]
ації в краї[...]
го контин[...]
ності, екон[...]

УКРАЇНИ

ова національної ідеології я суспільної катастрофи

правових і полі-
кратії.
едбачається пос-
кованість у здій-
ції як чинника,
ченню легальних
вним завданням
вищення соціаль-
ефективності ви-
иво зважено під-
зації в експортно
ицтвах: одним з
ків тут є захист
сів перспективи
н... орієнтованих

вина, яка заслуго-
гає в чіткому ро-
державні органи
ні, знову ж таки
о й особистісно
повідно до виходу
рівень ринкового

та обставина, що
ноамериканських
ічні, фінансові й
и, що вважається
дійснюється зав-
ень помітно зале-
ситуацій та істо-
й. ...ов'язковим
тал... політична
вих людей, що
сті й законності
вих операцій. Ла-
і політики пере-
о на певному ета-
ес втрачає інтерес
ні... Держава по-
ві...овідний мо-
алучати бізнесме-
законопроектів,
міну в державних
ового та іншого
о стимулює інвес-
, крім позитивних
аціональних еко-
е позитив і для
. Вони «поділяють
, а з другого боку,
зного союзника» в
ічнішої частини
им чином, зрос-
му етапі реформ
парламентах і ор-
влади ...ілових лю-
а но... легальним
що виходити з ла-
ого досвіду, пози-

**сою латиноамери-
, що вимагає не
вчення і, головне,
аїнськими експер-
, є цілковите вик-
них умовах навіть
ії (не кажучи вже
я) держави щодо
ватного виробниц-
нови ринкової еко-
перевага віддасть-
ній управлінській
ономіки. Незалеж-
ержавних інтересів
абсолютизується.
ви від контролю,
ланування вважа-
ому є безліч під-
иво в ході привати-**
цілком можлива
отна націоналіза-
меті оздоровлення
крутів. У ряді ви-
здійснює продаж
і належить, зару-
ам, які легітимно
в'язання взяти на
виробництва від-
льного завдання»,
аментом і урядом.
им кутом зору слід
ме латиноамери-
не прислів'я: «Іс-
алу, держава існує

інь подібності ни-
в Україні та ситу-
иноамериканського-
десятилітньої дав-
ий аналіз вагомих

позитивних результатів входження більшості країн Латинської Америки у світові процеси поділу праці дає авторові підстави твердити, що недавній досвід латиноамериканських країн щодо впровадження антикризових заходів на підставі задіяння механізмів та інституцій державного регулювання прийнятніший для України за нинішніх економічних умов, аніж, скажімо, досвід країн з давніми й усталеними традиціями вільного ринку, що здійснили реформи кілька десятиліть тому.

Більше того, на думку автора, саме в механічному перенесенні в суспільно-політичне життя України (держави, що перебуває у глибокій економічній кризі) ліберальної традиції і пов'язаних з нею засад «laissez-faire» — вільного ринку (притаманних країнам розвинутої демократії і сильних державних інституцій, які забезпечують виконання конституційних прав громадян) полягає одна з причин суспільно-політичної та економічної кризи України.

Схоластичне копіювання для економіки України, що перебуває в кризі, теоретичних підходів проведення реформ, які відповідають стабільним економікам, але абсолютно неприйнятні для кризової економіки така теоретична відчуженість та економічна наївність щодо антикризової всемогутності вільного ринку деяких реформаторів на початковому етапі проведення реформ призвели до гіпертрофованої деградації суспільно-економічних відносин в Україні.

Зменшення ролі держави в процесах реформування економіки однозначно веде до зростання криміналітету, «тінізації» найприбутковіших товарно-фінансових потоків, до руйнування виробничої інфраструктури, соціальної напруги і зубожіння великої кількості людей. Усе це ми бачимо сьогодні в Україні, аналогічні економічні та суспільно-політичні процеси відбувалися і в країнах Латинської Америки.

Пройшовши через величезну кількість соціальних конфліктів, у тому числі і внаслідок численних прорахунків за останнє десятиліття, латиноамериканці переконалися у нездійсненності позитивного реформування економіки без активної участі держави в розробці й реалізації соціальних програм. При цьому регулятивна функція держави переважно розглядається в контексті «мобілізації» не тільки власних ресурсів, а й залучення коштів приватного капіталу, не менш зацікавленого в суспільній стабільності. **Державне регулювання передбачає передусім наявність ефективного законодавства, що забезпечує розвиток легального вітчизняного бізнесу.**

Захоплення держави «шоковими» акціями, як свідчить досвід цього регіону, майже завжди загострювало ситуацію в суспільстві, відкидаючи його в минуле і часто змітаючи з політичної арени політиків—любителів «шокової терапії». До влади внаслідок цього можуть повернутися ретрогради, після чого неминуче настає чергова «руйнівна революція». Реформатори повертаються до влади «розумнішими», але змушені діяти під значно сильнішим вогнем критики і в умовах значно більшої настороженості.

Та головне навіть не в цьому, вважають латиноамериканські реформатори, які пройшли через такого роду «конвульсії». Найбільш згубним наслідком таких поворотів є те, що «історично обов'язкове відновлення реформ» відбувається в таких випадках в умовах ще більшого зубожіння мас, ослаблення національної економіки і падіння довіри до влади як такої. Тому слід звернути особливу увагу на те, що у тих країнах Латинської Америки, де ліберальні моделі західного зразка дали найпозитивніший ефект, «шоковим» заходам завжди передувало здійснення соціальних заходів. Характерно, що практично жодна держава континенту не відмовилася від нарощування зовнішніх позичок та їх часткового використання (в разі крайньої потреби) на соціальні цілі. Однак цей самий досвід переконує в обов'язковості паралельного залучення зарубіжних інвестицій до розвитку національного виробництва.

Результати запровадження механізмів державного регулювання у процеси приватизації в країнах Латинської Америки

Процес зміни власника в латиноамериканських країнах, як уже зазначалося, відбувався за активної участі держави без використання відомої нам ваучеризації. У своїх позитивних проявах він найбільш помітний там, де використано елементи політики державного регулювання з урахуванням багато в чому схожих до українського досвіду традицій державної власності. Поряд з цим латиноамериканський досвід засвідчує, що «народна приватизація» не в змозі зробити основну масу громадян реальними власниками. Навіть у Чилі, де цю модель використовували найактивніше, власниками стали не більш як 10 % громадян.

Продаж частини акцій підприємств зайнятому на них персоналу здійснювався з урахуванням усіх супутніх чинників, але не як тотальна кампанія. Що ж до великих фірм, то їх, як правило, продавали на конкурсній основі вітчизняним фінансово-промисловим групам з легальним капіталом, які були зобов'язані державою здійснити модернізацію та оздоровлення відповідних підприємств. Отримувані кошти держава спрямовувала головно на соціальні цілі, що зменшувало наслідки соціального «шоку».

Але загалом у реформуванні національних економік латиноамериканські держави зробили на приватизації особливий наголос, бо в переданні збиткових для держави підприємств місцеві реформатори вбачали вкрай важливий важіль впливу на фінансову стабілізацію. Інша справа, що, як правило, не допускали «штучного» банкрутства вигідних і потрібних для розвитку державної економіки підприємств.

У результаті здійснення приватизації під контролем парламентів більшість урядів латиноамериканських країн отримали значні кошти передусім для соціальних програм. Регіональний досвід у цій сфері відзначається тим, що для надходжень до соціальної сфери практично дуже мало використовували фінансові кошти, що надходили з-за кордону. Значно більшою мірою реалізували прибутки від участі в приватизації національного бізнесу. Як наслідок, приміром, **Аргентина, отримавши за чотири роки такої приватизації 9 млрд. доларів, частину з них використала на погашення боргів із зарплати і пенсій.** Активне використання свопових операцій дало змогу цій країні різко зменшити і зовнішню заборгованість.

Разом з тим латиноамериканські експерти твердять про неприпустимість спрямування поточних надходжень від приватизації на розв'язання проблем наповнення бюджету. Більшу доцільність продемонструвало використання цих коштів на здійснення широких соціально-економічних програм, перспективних виробничих проектів.

Держава не відмовляється, особливо поперваx, від контролю за підвищенням ефективності роботи приватизованих підприємств. Саме в країнах, що здійснюють приватизацію під державним і парламентським контролем, рівень інфляції зменшився найпомітніше. Важливо, як свідчить досвід країн Латинської Америки, не ідеалізувати приватизацію, а розглядати її в загальному комплексі реформаторських зусиль для підвищення соціально-економічної ефективності виробництва, стимулювання ринків капіталу і біржової діяльності.

З іншого боку, приватизацію вважають за важливий засіб відкриття зарубіжних ринків для національних компаній країн регіону. За останні чотири роки мексиканські, аргентинські, чилійські, бразильські і венесуельські фірми досягли значних успіхів у реалізації своїх акцій і цінних паперів на нью-йоркській фондовій біржі. Це дало їм змогу ніби самоінвестуватися без допомоги держави та іноземних кредитів. Важливо й інше: роздержавлення здійснювалося без побоювання передання низки підприємств до управління зарубіжних фірм. На підставі розроблених урядами і ратифікованих парламентами відповідних правових угод іноземні фірми не мали можливості діяти винятково на свій розсуд і, відповідно, будували свою діяльність у державних інтересах. Таким чином, підприємства після безвідсоткових і необтяжливих для державного бюджету інвестицій, як от матеріальні активи — фінансові ресурси, обладнання, нематеріальні активи —технології, ноу-хау, прогресивний маркетинг і менеджмент — починали працювати, створювалися робочі місця для населення.

Узагальнюючи, можна зробити такий висновок: передова латиноамериканська економічна думка схильна вважати, що зміцнення ролі держави в умовах переходу до «нормального ринку» багато в чому залежить від стану легального національного капіталу. Стримуючи його зростання, держава позбавляє себе перспективи. З іншого боку, відпускаючи незміцнілий бізнес, який політично ще не визначився, на самоплив, держава також ставить себе перед непередбачуваним майбутнім —однією з істотних загроз є «тінізація» не лише економіки, а й політичного життя країни.

Значна роль належить середньостатистичній латиноамериканській державі і в справі зняття бар'єрів на шляху розвитку зовнішніх відносин. Тут ніби водночас відбуваються два процеси: «стимулювання національного експортера — лібералізація цін і ринків».

Латиноамериканські держави дійшли висновку про потребу відкинути ідею збалансованості бюджету винятково методами регулювання обмінного курсу, рівня цін, виплатою заробітної плати і соціальної допомоги. Річ у тому, що на власному досвіді вони переконалися в негативному впливі такого підходу на інвестиційний клімат і його тимчасовому впливі на стримання інфляції. Досвід країн континенту переконує в тому, що державна політика подолання бюджетного дефіциту не має стримувати внутрішні інвестиції.

З іншого боку, регіональний досвід свідчить про хибність політики, що допускає зростання інфляції в обмін на економічне пожвавлення і зниження рівня безробіття.

Природно, в рамках цієї публікації важко розгорнуто подати інші аспекти латиноамериканського варіанту подолання економічної катастрофи. Проте автор гадає, що в досвіді країн далекого регіону є моменти, які Україна просто зобов'язана використати.

Уроки створення і запровадження антикризових програм

Один з головних уроків боротьби з кризою в країнах Латинської Америки полягає ось у чому. Хибним і згубним для антикризової програми є уявлення функціональних обов'язків державних інститутів винятково в контексті виконання лише допоміжних функцій в економіці. Вихід з кризи, подолання нерівності і бідності неможливі винятково діями приватного підприємця.

Нищівні наслідки для економіки спричиняє популізм державних діячів, зручний у боротьбі за владу, але згубний у реальній політиці.

Авторитарні режими в змозі надати поштовху реформам, але ціна, яку при цьому часто платить народ, буває незіставна з результатами.

Здійснені автором цієї статті історичні й економічні дослідження механізмів формування і функціонування антикризових програм управлінською елітою деяких країн — Сполучених Штатів Америки на чолі з Ф. Д. Рузвельтом, Франції — на чолі з де Голлем, парламентами й урядами країн Латинської Америки, керівниками азіатських країн — так званих «нових азіатських тигрів» — дають змогу зробити такий висновок.

Термін «новий курс» — запроваджений у політику президентом США Франкліном Делано Рузвельтом, що ввійшов в історію XX століття і мав подальший розвиток у реалізації антикризових програм багатьох країн світу, — означає в узагальненому вигляді новий якісний етап в історії людства. На зміну доіндустріальній епосі XIX століття з індивідуалізмом приватного підприємництва в XX столітті — добі науково-технічних революцій і пов'язаних з цими революціями економічними і політичними кризами —прийшла епоха розвитку державних інститутів як основних гарантів розвитку націй. **«Новий курс» Ф. Д. Рузвельта для подолання кризи «Великої депресії» передусім передбачав створення в США ефективних інститутів державного регулювання для боротьби з «Великою депресією» під гаслом: «Уряд зобов'язаний посилити свою першочергову функцію — захист суспільства».**

Через три роки розпочинається XXI століття — епоха, яка стане століттям континентальних і міжконтинентальних державних союзів. У більшості країн зроблено висновок про те, що політика ізоляціонізму сприяє виникненню економічних депресій. Незважаючи на неминучі труднощі інтеграції, економіка й спільний ринок є головними рушійними силами у створенні таких союзів. НАФТА, ЄС, двосторонні і багатосторонні контакти в рамках СНД, АСЕАН — нинішній прообраз державно-економічних об'єднань початку третього тисячоліття.

До високорозвинутих міждержавних союзів країнам із слабкою економікою входу немає. Дефіцит платіжного балансу бюджету, зменшення народжуваності і зростання смертності, старіння населення, руйнування екології техногенними катастрофами, виснаження природних ресурсів, втрата генофонду нації, що розпочалася, —ці реалії сучасної України геть позбавляють нас можливості рівноправного міждержавного партнерства у наступному столітті. Однак наш народ, наше суспільство, незважаючи на всі труднощі нинішнього економічного становища, може подолати кризу. Як і для прийняття Конституції головне тут громадянське об'єднання суспільства на основі центристської політичної ідеології, що її автор статті сформулював так:

«Державне регулювання економіки як основа національної ідеології подолання кризи і механізм відвернення громадянської катастрофи».

Валерій КОЛОМОЙЦЕВ,
народний депутат України,
доктор економічних наук.

«Те, що добре для АвтоЗАЗу, добре і для України»

Звернення до депутатів Верховної Ради України керівництва і трудових колективів ВАТ «АвтоЗАЗ» та суміжних підприємств автомобілебудування

Шановні народні депутати!

Найближчим часом ви розглядатимете в другому читанні проект закону «Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні», від змісту якого залежить доля більш як 500 тисяч працівників найбільшого в нашій державі підприємства з виробництва легкових автомобілів «АвтоЗАЗ» та його 179 підприємств-суміжників, усієї галузі та економіки країни.

Ми знаємо, що ви добре обізнані з катастрофічним станом справ в українському автомобілебудуванні. Своє глибоке розуміння пов'язаних із цим проблем і прагнення знайти вихід із кризової ситуації ви продемонстрували 18 липня 1997 року, коли було схвалено Закон «Про списання заборгованості ВАТ «АвтоЗАЗ». Це рішення дало нам надію на те, що виробництво автомобілів в Україні має перспективу.

Висловлюючи вам щиру вдячність за підтримку всієї галузі та зайнятих у ній працівників, керівники і трудові колективи ВАТ «АвтоЗАЗ» та заводів-суміжників сподіваються, що ви так само уважно поставитеся до розгляду проекту закону «Про стимулювання виробництва автомобілів в Україні».

Як показує досвід найрозвиненіших країн світу, автомобілебудування відіграє роль локомотива для найважливіших галузей національної економіки, створюючи сотні тисяч робочих місць і у виробництві, й у сервісі. Згадаймо, що історія переконливо довела, зокрема, відому тезу «Що добре для Дженерал Моторс —те добре і для Америки». Ми глибоко переконані, що за вашого сприяння ВАТ «АвтоЗАЗ» і суміжні підприємства зможуть багато зробити для стабілізації та розвитку економіки України.

Для цього нам украй необхідний закон, який створив би оптимальні умови для відновлення та модернізації виробництва вітчизняного легкового автомобіля, котрий за якістю та вартістю міг би конкурувати з автомобілями такого самого класу, що ввозяться нині з-за кордону. Зрозуміло, що закон також має справедливо врегулювати наші відносини з вітчизняними чи зарубіжними інвесторами, надаючи їм гарантії, необхідні для успішної співпраці.

Сьогодні в нашій державі немає політичних сил, які відверто виступали б проти підтримки вітчизняного виробника. Це значить, що схвалений вами закон знайде розуміння широкої громадськості України і насамперед жителів тих областей, де оживуть підприємства автомобілебудування і підприємства-суміжники. Від вас нині залежить — бути чи не бути вітчизняному легковому автомобілю і, відповідно, буде чи не буде зайнятість для півмільйона автомобілебудівників, стане чи не стане Україна звалищем та ремонтною майстернею для імпортних машин.

Так, закон передбачає надання пільг вітчизняному виробникові. І це узвичаєна практика. Ми просимо певних пільг. Але просимо їх тимчасово і не лише для себе. Думаємо про прийдешнє, про Україну в третьому тисячолітті — заможну і щасливу.

З вірою в вашу мудрість від імені трудових колективів

ВАТ «АвтоЗАЗ» — голова правління, генеральний директор О. СОТНИКОВ, голова профкому А. БЕРЕЖНИЙ, керівники підприємств-суміжників ВАТ «АвтоЗАЗ»—ЗАТ «Моторний завод», м. Мелітополь А. АНДРІЙЧЕНКО, АТ «Автогідроагрегат», м. Мелітополь В. БРУСТИНОВ, АТ «Автокольорліт», м. Мелітополь В. ШЕЛЕСТОВ, АТ «Запоріжтрансформатор», м. Запоріжжя Л. ХАДЖИНОВ, ВО «Кремнійполімер», м. Запоріжжя О. ХОЛОДКОВ, АТ «Завод гумо-технічних виробів», м. Запоріжжя Д. ГУРДИШ, АТ «Росава», м. Біла Церква В. ЛІННИК, ТОВ СП «Поліформ», м. Дніпродзержинськ В. ЧУПИЛКО, Лакофарбувальний завод, м. Дніпропетровськ Є. ВАСИЛЕНКО, завод «Точмаш», м. Донецьк Ю. КАЩЕНКО, Кабельний завод м. Кам'янець-Подільський В. ГАМАЛІЙ, завод «Радар», м. Київ Г. МАЙОРОВ, завод «Юність», м. Краснодон Г. КАМЄНЄВ, АТЗТ «Зліт», м. Луганськ О. КОЛПАКОВ, завод «Хвиля», м. Львів Г. ОСИПОВ, Південнотрубний завод, м. Нікополь О. КУЦЕНКО, «Краситель», м. Рубіжне В. КОЛОДЯЖНИЙ, завод «Ритм», м. Харків Є. НАДТОЧІЙ, «Електромеханічний завод», м. Херсон З. ГОРЛОВСЬКИЙ, ВО «Адвіс», м. Хмельницький І. ДУНЕЦЬ, АТ «Альянс», м. Чернівці М. ПАПЄВ та ще 150 підписів.

Про те, як гидке каченя перетворили на прекрасного лебедя,

або Інвесторів боятися — на ринок не ходити

БІЙКА за український автопромисловий ринок, схоже, підходить до кінця. У цій боротьбі наша сторона була надзвичайно зацікавленою особою, хоча водночас і намагалася ставити палки в колеса можливої співпраці. Але, незважаючи на всі «намагання», південнокорейський концерн ДЕУ взяв гору в цих попередніх перегонах і зробив офіційну пропозицію АвтоЗАЗові. Можна сказати, заручини відбулися. Справа за розписом і відповідними умовами...

Протягом кількох років переговори не лише з ДЕУ, а й з іншими «нареченими»-інвесторами завершувалися врученням представникам фірм традиційного гарбуза. Але кризисний стан, близький до клінічної смерті, в якому перебуває єдине в Україні підприємство з виробництва легкових машин, вже не дозволяє запорізькій «нареченій», а, головне, її «весільним батькам» у Києві «крутити носом».

Настав момент, коли, як перед вівтарем, треба твердо, і, що важливо, швидко вирішити: «так» або «ні». І не схибити. Саме в такі моменти життя виникають шалені думки: а раптом обдурять? А, може, краще ще трохи почекати, оглядітись?.. Чи хто не ризикує?..

І корейці не були б мудрими авторами азіатського дива, якби не зрозуміли, що справити враження на Україну може не банальна пряма реклама, а практичні аргументи, підкріплені фактами. І, як з'ясувалося, до показового прикладу (не плутати з потьомкінськими селами!) —рукою подати.

Заради цього було організовано тур журналістів до Польщі, щоб ми на власні очі мали змогу переконатися, що обіцянки ДЕУ не лише не розходяться зі справами, а й перевищують очікувані результати.

Польська історія з автозаводом легкових машин у Варшаві та виробництвом з випуску вантажівочок у Любліні до болю схожа на ходіння по муках нашого АвтоЗАЗу. Переговорний процес із кандидатами в інвестори тривав кілька років, і, коли вже всім стало ясно, що зволікання подібне смерті, тобто завод практично визнано банкрутом, вибір було зроблено. І старий добрий Полонез не розбився о каміння, падаючи у фінансову безодню, що, як казав Остап Бендер, найглибша у світі, і падати в неї можна все життя: контракт між урядом Республіки Польща і південнокорейською фірмою Деу Моторс було підписано наприкінці 1995 року, а рік 1996-й став багато в чому показовим. І Полонез із гидкого каченяти перетворився на прекрасного лебедя — його можна придбати для особистого користування за 7 тисяч доларів США. Можу відверто сказати: азіатське «дерево див», як нам здалося, пречудово прижилося на польській землі, пустило коріння, зазеленіло і жнива не примусять Польщу чекати.

«Чому ДЕУ?» — це було запитання, що повторювалося без кінця і яке ми ставили й у Варшаві, й у Любліні всім: від робітника зварювального цеху ДЕУ ФСО до міністра промисловості Польщі, який власноруч підписав контракт з південнокорейським концерном.

«У будь-якому варіанті розв'язання проблеми ми були готові до звільнення», — відповів робітник середніх років, боязко поглядаючи на телевізійні камери і начальство, яке, все зрозумівши, делікатно відійшло вбік. Практично без зацікавлених свідків він продовжив: «Це дивно, але факт, — коли до нас на завод прийшли корейці, то почали не з очікуваної чистки рядів, а з приймання на роботу нових працівників, їхнього навчання та створення нормальних умов на виробництві. За останній рік завод відродився з того «нічого», що від нього залишалося. Він зростає, розширюється і відбудовується. Безумовно, дуже підвищилися вимоги, але виросла й зарплата. Наприклад, за паління в цеху можна сплатити штраф, який набагато більший від зарплати; але за той час, що не витратив на ще один перекур, можна заробити солідні преміальні. Такі умови підходять, адже хочемо заробляти гроші й нам дають змогу робити це».

«Були тривалі й багатообіцяючі переговори із «Дженерал Моторс», — відповідає на те саме запитання пан Тадеуш Сорока, який займав тоді пост міністра промисловості Польщі. — Але першою та обов'язковою умовою було цілковите звільнення всіх і вся. До того ж продукцією американських та європейських фірм ринок уже насичено, а південнокорейська фірма зацікавлена ще й в тому, щоб продукція польського заводу була конкурентоспроможною і вийшла як на європейський, так і на азіатський ринок».

«Я був у Кореї та особисто ознайомився з роботою кількох корейських велетів і переконався, що найбільшу перевагу не словам, а справам віддає саме ДЕУ. Плюс до цього, ДЕУ — не лише автомобілі, це ще й величезний світ електроніки. Він також має свої тверді позиції на світовому ринку, перш за все роблячи ставку не на «вал», а на якість. А динаміка розвитку нашого заводу з ДЕУ така, що виправдано навіть найоптимістичніші прогнози, на які ми, не розпещені вдачею, дивилися досить скептично», — поділився з журналістами директор ДЕУ ФСО Мотор Мачей Мотельський.

«Ми зробили правильний вибір, — вважає голова ради з нагляду за виробництвом на люблінському заводі Збігнев Прус. — Є багато відомих та солідних автомобільних фірм, які встановили своє виробництво на певному рівні, але вони глобально не йдуть уперед і не розвиваються. Наприклад, цього року ми спостерігаємо скорочення виробничих потужностей у Рено. А ДЕУ — це фірма багатогалузева, вона постійно розвиває обсяги свого виробництва. Із корейцями спочатку прийшли гроші, потім техніка й обладнання. Теперішня середня зарплата робітника заводу на 10% перевищує середню зарплату на промислових виробництвах країни».

«Так, змінено керівництво, але на завод дійсно прийшли справжні господарі, і ми не почуваємо себе ущербно, не відчуваємо корейського диктату», — така думка Анджея Веяка, заступника директора автозаводу в Любліні зі зв'язків із громадськістю. — Безперечно, у поляків і корейців різна культура, виховання. Часто виникають суперечки, але ми одностайні в питаннях бізнесу. Об'єднує одна мета — заробляти гроші, приносячи при цьому користь Польщі».

Хотілося б, окрім аргументів, вразити читача ще й фактами. Мене особисто вони захопили.

Отож, торговий оборот групи ДЕУ в Польщі 1996 року сягнув півтора мільярда доларів США. Зайнятість у польсько-корейських фірмах, у яких ДЕУ має перевагу свого капіталу, перевищує 30 тисяч осіб. А коли зважити на більш як 400 підприємств, що працюють на автопромисловість, то відроджені заводи дають нині роботу більш як 150 тисячам поляків.

Автомобільний сектор ДЕУ в Польщі, окрім двох заводів ДЕУ ФСО (легкові автомобілі) та ДМП (вантажні автомобілі), включає ще й завод із виготовлення двигунів Андорія СА, 24 фінансово незалежні відділи, 229 дилерів, близько 200 станцій техобслуговування.

1996 року ДЕУ ФСО сплатив усі борги постачальникам і бюджетові країни на загальну суму 90 млн. доларів США. Цього самого року модернізовано і підготовлено до виробництва польський Полонез Плюс і деякі елементи автомобіля Трак Плюс. У цей проект інвестори вклали 22 млн. доларів.

Випуск корейського автомобіля Ланос за контрактом було заплановано на наступний рік, але запуск у виробництво цієї машини відбудеться на початку жовтня цього року. Як незвично, чи не так? У нас зазвичай терміни планів переносять зовсім інакше.

Модель Люблін II, що її виробляють у Любліні — із безліччю модифікацій від вантажного автомобіля до карети швидкої допомоги — побачила світ також на рік раніше, ніж було заплановано в контракті. Загалом збільшення плану загального обсягу продукції СП ДЕУ в Польщі становило 40%.

Середня зарплатня в ДЕУ ФСО торік була 1 тисяча 79 злотих (більш як 300 доларів), цього року вона сягає 400—450 доларів. Робітники заводу підтвердили постійне збільшення заробітної плати, відсоток зростання якої більш як на 20% перевищує темпи інфляції.

Цікаво, що із загальної кількості комплектувальних і деталей — 80% виробляють у Польщі і лише 20% ввозять із Кореї та інших країн.

Не хочу писати про, без перебільшення, грандіозні плани ДЕУ Моторс у Польщі, хоча впевнена, що й їх буде втілено в життя. Причина успіху проста: корейці дають роботу і сплачують за неї добрі гроші. А поляки, як і українці, давно скучили за справжньою роботою, від якої можна одержати і моральне, і матеріальне задоволення.

Висновок з усього побаченого й почутого очевидний: корейський інвестор, який «нагледів» наш АвтоЗАЗ, — «наречений» не просто заможний, а такий, що виконує всі взяті на себе зобов'язання. Тож, напевно, варто створити для «молодят» умови, в яких вони спільно народжуватимуть гідне потомство — недорогі, конкурентоспроможні, а головне, високоякісні легкові автомобілі.

Яна СТАДІЛЬНА.

Варшава—Київ.

Купуючи офісні меблі у Енран-Акрос, Ви підтримуєте національного виробника і економите гроші.

СТОЛИ

С21-00 см.128х74х74h — 421; С22-00 см.140х74х74h — 435; С23-00 см.160х74х74h — 674; С24-00Л/П см.180х74х74h — 494; С11-00 см.80х74х74h — 143; С12-00 см.100х74х74h — 156; С13-00 см.128х74х74h — 177; С14-00 см.140х74х74h — 185; С15-00 см.160х74х74h — 198; С16-00 см.180х74х74h — 212; Э32-00Л/П см.1404х160х74h — 372; С41-00 см.80х50х74h — 173; Т21-00 см.40х77х74h — 240; С42-00 см.100х100х74h

ТУМБИ

Ш41-00 см.164х42х77h — 350; Ш42-00 см.164х42х77h — 321; Т11-00 см.57х40х57h — 293; 322

З'ЄДНУЮЧІ ЕЛЕМЕНТИ

ЗАКІНЧЕННЯ СТОЛІВ

Э01-00 см.160х80 — 263; Э06-00 см.D120 — 252; Э07-00 см.140х192 — 300; Э05-00 см.110х74 — 218; Э08-00Л/П см.74х98 — 218; Э02-00Л/П см.74х135° — 189; Э03-00 см.74х74х90° — 89; Э04-00 см.74х74х45° — 75

ШАФИ

Ш11-00 Ш12-00 Ш13(г)-00 Ш14(г)-00 Ш15(г)-00 см.h77/109/149/180/216х82х42 — 200, 255, 309, 376, 430

Ш21-00 Ш22-00 Ш23-00 Ш24-00 Ш25-00 см.h77/109/149/180/216х82х42 — 141, 181, 222, 257, 302

А11-00 А12-00 А13-00 А14-00 А15-00 см.h77/109/149/180/216х82х42 — 289, 338, 396, 509, 579

Ш34-00Л Ш35-00Л см.h180/216х42х42 — 252, 287

А32-00Л А33-00Л А34-00Л А35-00Л см.h109/149/180/216х42х42 — 179, 235, 290, 343

ТУМБИ

Ш-51(Ш-52г)-00 Ш-53-00 см. 122х40х148h — 467, 407, 535, 535

СТОЛИ

С61-00 см. 180х80х74h — 285; С62-00 см. 180х95х74h — 309; Ш43-00 см. 160х42х93h — 438; Т31-00Л/П см. 116х45х60h — 396

КОНФЕРЕНЦ-СТОЛИ

С71-00 см.210х115х74h — 504; С72-00 см.210х90х70h — 305

☞ Ціни вказані у гривнях. ☞ Доставка і монтаж меблів — безплатні.

Енран-Акрос створив ці меблі, використовуючи новітні німецькі технології та досвід провідних фахівців. Ось чому вони такі якісні, практичні та зручні.

А те, що виробництво налагоджене в Україні, дозволило установити і утримувати ціни на ці меблі майже у півтора рази нижче імпортних аналогів.

Ніколи меблі такого високого класу не були такими доступними.

Ви також можете зекономити на покупці офісних меблів.

НВЦ: павільйон №4; тел. 251-9272;
Акрос-Трейдінг: вул. Довженка, 14; тел.: 241-7985, 241-7986; вул. Польова, 21; тел.: 446-0313, 446-1193;
Енран-Комфорт: вул. Біличанська, 1; тел. 450-9792; бул. Верховної Ради, 12; тел. 552-3385, пр. Возз'єднання, 5, магазин «Братіслава»; тел. 552-0272.
Аста: пр. Науки, 42/1; тел. 265-7172.

Або зателефонуйте 054 (Укрпейдж) і залиште свій телефон для абонента #8888. Ми зв'яжемося з Вами протягом 15 хвилин.

Наші партнери:
Дніпропетровськ: (0562) 781-727, 448-957,
Харків (0572) 123-966,
Львів: (0322) 271-913, 271-912;
Херсон (6552) 242-476;
Одеса (0482) 697-563.

Гарантія – 2 роки

Енран Акрос
ВІКНА ТА МЕБЛІ

Відкрите акціонерне товариство «Дунайводбуд-18»

запрошує своїх акціонерів на перші збори, які відбудуться 3 жовтня 1997 року об 11 годині в адміністративному будинку за адресою: Одеська область, Татарбунарський район, місто Татарбунари, вул. Князева, 41.

Порядок денний:
1. Інформація правління ВАТ «Дунайводбуд-18».
2. Розгляд та затвердження «Регламенту зборів акціонерів», «Положення про ревізійну комісію», «Положення про порядок нарахування та виплати дивідендів».
3. Про статут ВАТ «Дунайводбуд-18».
4. Вибори голови і членів правління, ревізійної комісії.
5. Різне.

Реєстрація акціонерів (їх представників) проводитиметься в день зборів з 8 до 10 години за місцем проведення зборів.

Правління.

Постійно реалізуємо:

трактори МТЗ 80М; УК; 82М; УК; Т70;
автомобілі МАЗ;
двигуни Д-245; Д-243 за доступними цінами.
Можливий бартер на сільськогосподарську продукцію.
Тел./факс у Луцьку: (03322) 4-33-84, 4-42-57, 4-40-01.

ПУЛЕМЕТ

Передвижная установка в фургоне "ТОНАР"

НА ТАЧАНКЕ

ЭКО -94

по производству высококачественной водки с розливом, этикетированием и укупоркой.

3 000 БУТЫЛОК в сутки!

109072, г.Москва, Софийская наб., 24/3, тел.: (095) 529-77-00 (5 линий), 233-27-41 факс: 529-33-44, 231-37-06.

Зміни до інформації про випуск акцій акціонерного товариства «ВІБРО-ЩИТ», опублікованої в «ГУ» № 158 (1658) від 23.08.97р.

Пункт 3 слід читати: «Предмет діяльності: розробка, виробництво та реалізація приладів контрольно-сигнальної апаратури, товарів народного споживання», а далі за текстом.

ДПА в Гощанському районі Рівненської області повідомляє: арбітражний суд Рівненської області (266000, м. Рівне, вул. Відінська, 10) порушив справу про банкрутство № 6/106-Б від 14 травня 1997 року щодо спільного товариства з обмеженою відповідальністю «Старт». Юридична адреса: 265231, Рівненська обл., Гощанський р-н, с. Бабин, р/р 467414 в Гощанському відділенні АПБ «Україна».

Заяви кредиторів та претензії санаторів приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Информация о местонахождении регистратора ОАО «Орджоникидзенский ГОК»

Уважаемые акционеры ОАО «Орджоникидзевский ГОК», в соответствии с требованиями п.1.2 Положения «О порядке ведения реестра владельцев именных ценных бумаг» сообщаем реквизиты регистратора общества:

320094, Днепропетровск, ул. Серова-Набережная, д.1-Б. КБ «Приватбанк». Куприна Наталья Петровна, тел.: (0562) 78-11-05, 78-11-06.

По вопросам получения выписок из реестра, а также изменения прав наследования обращаться по вышеуказанному адресу.

Правление ОАО «Орджоникидзевский ГОК».

Арбітражним судом Чернівецької області (274010, м. Чернівці, вул. Кобилянської,14) порушено справу № 7-43-40/6 про банкрутство селянської спілки «Буковина» с. Веренчанка Заставнівського району, р/р 400208 в АПБ «Україна», м. Заставна.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця із дня опублікування оголошення.

Государственная налоговая администрация в Московском районе г. Харькова сообщает, что Арбитражный суд Харьковской области (310002, ул. Сумская, 64) возбудил дела о банкротстве следующих предприятий:

ООО «Кормилец», юридический адрес: 310000, г. Харьков, ул. Тевелева, 6; р/с 467972 в Кооперативном отделении ЦСБ, МФО 351577, дело №. 187/7-72-441;

ЧФ «Алсек», юридический адрес: 310000, г. Харьков, ул. Котовского, 40; р/с 468932 в филиале АКБ «Регион-банка», МФО 350586, дело № Б-662/7-73;

ЧФ «Валентина-1», юридический адрес: 310000, г. Харьков, пр. 50-летия ВЛКСМ, д. 78, кв. 6; р/с 264739 в филиале № 3 банка «Студгрант», МФО 351759, дело № Б-661/7-73;

ООО «Степанов и К°», юридический адрес: 310111, г. Харьков, пр. 50-летия ВЛКСМ, дом. 65, кв. 179; р/с 500467932 в ИКБ «НПК-банк», МФО 351588, дело № 1108/7-72;

ООО «Лидер С», юридический адрес: 310120, г. Харьков, ул. Гвардейцев-Широнинцев, 10а, кв. 16; р/с 5467214 в АВУББ «Грант», «Студгрант», МФО 351759, дело № 1109/7-72;

ООО «Зубр», юридический адрес: 310000, г. Харьков, ул. Гвардейцев-Широнинцев, 65, кв. 27; р/с 3467006 в УО АПБ «Украина», МФО 351340, дело № Б-103617-72;

ООО «Барт-Лтд», юридический адрес: 310000, г. Харьков, ул. Блюхера, 40, кв. 85; р/с 3467879 в ХФ «Укрэксимбанк», МФО 351618, дело № Б-205817-73;

ЧФ «Дельта», юридический адрес: г. Харьков, пр. 50-летия ВЛКСМ, 47/19, кв. 265; р/с 3644741 в АБУББ «Грант», филиал «Студгрант», МФО 351759, дело № Б-2059/7-73.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

До відома учасників ЗІФ «Перший Український фонд приватизації»!

Адміністрація ЗАТ ЗІФ "Перший Український фонд приватизації" сповіщає, що виплата дивідендів за компенсаційними сертифікатами, які було обмінено на інвестиційні сертифікати фонду, здійснюється з 1 липня 1997 року за адресою: Київ, вул. Фрунзе, 15, тел. 462-56-11, 462-55-27, або за письмовою заявою поштовим переказом на адресу чи за реквізитами учасника фонду.

Також повідомляємо, що з метою зменшення поточних витрат радою директорів прийнято рішення про поступове припинення діяльності регіональних пунктів обміну приватизаційних паперів ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

Адміністрація ЗАТ ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульв. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве кооператива «Спектр» (343400, Донецкая область, г. Артемовск, пер. Островского, 42; р/с 468363 в Артемовском отделении ПИБ, МФО 334538).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Київ*

Дорога давньої мрії

Минулими вихідними Бровари, що на Київщині, відзначали не лише свій День, але й 25-річчя присвоєння статусу міста обласного підпорядкування. Броварчани отримали чимало подарунків. Найдорожчий —об'їзна дорога. Почала діяти її перша черга — 7,45 км із 20. Завдяки цьому тепер транспортний потік відведено за межі міста. Автодорогу споруджують броварські підприємства ВАТ «Шляхово-будівельне управління № 50», Мостозагін - 112 та Мостозагін № 3.

З ювілеєм міста броварчан привітали Голова Верховної Ради України Олександр Мороз і Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко.

● *Харків*

Ще міцна наша броня

Минулої неділі Україна вперше відзначала День танкіста. Символічно, що він збігся ще з однією яскравою датою в історії вітчизняного танкобудування — 70-річчям від дня заснування знаменитого Харківського конструкторського бюро імені Морозова, котрий створив легендарну «тридцятьчетвірку». Перебуваючи цими днями в Харкові, міністр оборони Олександр Кузьмук сказав, що Україна була, залишається і буде танковою державою, а Харків — її танковою столицею.

Найближчими днями Харківське гвардійське вище танкове командне ордена Червоної Зірки училище імені Верховної Ради України змінить свою вивіску на скромнішу —Харківський інститут танкових військ. Новий статус одного з найстаріших військових навчальних закладів країни якісно вплине на підготовку командного складу для бронетанкових військ української армії, підніме «навчальну планку» до світових стандартів.

● *Житомир*

Під знаком «відкриття»

Житомиряни відзначили черговий день народження свого міста. Зокрема, відбулися урочисті церемонії відкриття спортивної школи і нового тролейбусного маршруту. А ще відкрито меморіальну дошку на вулиці, яку названо ім'ям славетної землячки Лесі Українки. Біля педінституту імені Івана Франка закладено камінь, де буде споруджено пам'ятник видатному письменникові.

● *Херсон*

Кличуть «Калинові острови»

Заключний тур Всеукраїнського телерадіофестивалю «Калинові острови», присвяченого 6-й річниці незалежності України, урочисто відкрито у Херсоні. Глядачеві запропоновано 26 телевізійних і 27 радіопрограм державних телерадіокорпорацій, визнаних переможцями в областях. 19 вересня журі назве переможців фестивалю. Додамо, що його відкриття збіглося з Днем міста, якому виповнилося 219 років.

Непровінційний розмах на тлі невмирущого смогу

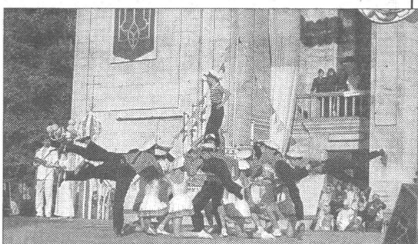
(Початок на 1-й стор.).

Із середньовічної фортеці запорозьких козаків на Кальміусі, йдеться у привітанні прем'єра, місто поступово трансформувалося у звернений обличчям до сивого Азова поліс, який різнопланово впливає на економіку країни. Без Маріуполя завершеність коштовного намиста міст України уявити просто неможливо. І не лише тому, що тут другий за основними показниками морський порт у нашій державі, виплавляють кожну четверту тонну української сталі, володіють значним промисловим та інтелектуальним потенціалом, а насамперед тому, що населяють місто працьовиті й талановиті люди, яким до снаги здолати тимчасові труднощі нинішнього перехідного періоду.

Вселяли святковий настрій городянам, звісно, не так урочисті промови й привітання, як своєчасна виплата зарплати бюджетникам і пенсій. Хоча, звісно, можна було й закинути докір, мовляв, є у місті й нагальніші за народні гуляння потреби: скажімо, екологічні чи культурні, вимагає ремонту картинна галерея ім. Архипа Куїнджі, потерпає в злиднях драмтеатр, існує лише за рахунок залучених коштів муніципальний духовий оркестр...

Веселощі — театралізована вистава, карнавал, естрадний гала-концерт, феєрверк і салют, запрошення гостей та дотримання порядку на вулицях — обійшлися організаторам у 220 тисяч гривень. Оскільки за рішенням уряду, на такі гуляння заборонено витрачати бюджетні кошти, місто «скидалося» самотужки: було створено спеціальний фонд, куди «капали» гроші від підприємств та громадян. Хоча, за словами міського голови Михайла Поживанова, місцеві металургійні заводи-монстри так і не дали ані копійки. Не забажали прибути на урочистості й керівники області. Звісно, погоду в Маріуполі затьмарює не лише вранішній сизий смог та заборона купатися на морських пляжах, а й політичне протистояння. І розмах свята, і заяву Поживанова про намір підтримати партію «Реформи і порядок», установчий з'їзд якої напередодні відбувся у Маріуполі, й запрошення майже півсотні столичних журналістів прозоро натякають на наближення передвиборчих баталій. Однак це тема іншої розмови.

До речі, за добу святкувань міліція зафіксувала звичайну «норму» злочинів, щоправда, запобігши одному пікантному: в карнавальній процесії затримали двох молодиків із громіздкими сумками, в яких лежали маски-панчохи. До якого маскараду вони готувалися? Невдовзі один із них зізнався у недавньому розбійному пограбуванні ощадкаси...

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Костянтина КОВПАКА.
Київ—Маріуполь.

А випили на святі море. Пива...

(Початок на 1-й стор.).

З головним економістом АТ «Укрпиво» Галиною Кореньковою ми встигли оглянути лише сотую частину експозиції павільйону № 12 Національного виставкового центру, а в очах уже замиготіло від пляшок з яскравими етикетками: «Чорний принц», «Фаворит», «Славутич», «Старий лоцман», «Олексій», «Мисливське»...

Ще б пак — близько 110 пивзаводів України привезли до Києва більш як 150 сортів пива. Деякі, як завод «Оболонь» (до речі, він не входить до АТ «Укрпиво»), миколаївський завод «Янтар», харківський — «Рогань», чернігівський — «Десна» пробилися зі своєю продукцією не тільки до столиці, а й у країни близького та далекого зарубіжжя. Комерційний директор «Янтаря» Сергій Ферлій повідомив, що підприємство може пишатися не тільки найвищими темпами виробництва в галузі, а й розробкою 5 нових видів пива, що відразу завоювали симпатії гурманів.

А ось дніпропетровський пивкомбінат «Дніпро» поки що поїть пивом свій регіон, але теж мріє підкорити столичний ринок. Зважаючи на те, що пиво «Бенфільд» завоювало одну із золотих медалей на цій виставці, дніпропетровцям вдасться досягти мети.

А лідером серед виробників безалкогольних і слабоалкогольних напоїв на святі була київська «Росинка», яку очолює Микола Сичевський, обраний і головою правління компанії «Укрпиво». «Росинка» повернула нам знайомий з дитинства «Лимонад», що може тепер зберігатися більш як місяць, а слабоалкогольними напоями «Сангрія», «Джин-тонік», «Віскі», «Ром» відбила у молоді охоту пити горілку й розробляє ще одну «радість» — «Бренді-шоколад». Ну а мені сподобався «Мустанг», настояний на каві та екстракті гуарани, що дарують бадьорість і витривалість. Тільки завдяки «Мустангу», де немає грама алкоголю, і вдалося вистояти до кінця свята пива.

А його під цікавий концерт, тараньку і гарний настрій у суботу було випито море. І головне — в це море не потрапив жодний імпортний струмочок. Просто імпорт цього дня не дивився і не пився. Гадаю, через рік-два пивні велетні Європи також прагнутимуть на київське свято пива. Не певен, правда, що вони зможуть конкурувати з нашими пивоварами з «Оболоні», «Янтаря», «Славутича»...

Іван ВИПИЙПИВО.
На знімках: споживачі та виробники (представники заводу «Янтар» на чолі з директором Валерієм Батовим — крайній ліворуч).
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт. На аренах країни і світу

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 11-й тур.

«Карпати»—«Ворскла». 2:1. 4 000. 0:1 Чуйченко, 52, 1:1 Зуб, 87, з пенальті, 2:1 Чижевський, 90. На 40-й хвилині з поля вилучено львів'янина Стронцицького (фол останньої надії). **«Прикарпаття»—«Шахтар».** 0:2. 4 000. 0:1 Ателькін, 20, 0:2 Кривенцов, 36. **«Чорноморець»—«Нива».** 1:1. 3 000. 0:1 Турянський, 66, 1:1 Ткаченко, 86. **«Зірка-НІБАС»—«Таврія»** 2:1. 6 500. 1:0 Пантилов, 38, 2:0 Казаков, 78, 2:1 Гайдаш, 85. **«Металург» Д—«Металург»** Зп. 3:2. 3 500. 0:1 Полтавець, 22, 1:1 Мінтенко, 38, з пенальті, 1:2 Янковський, 59, з пенальті, 2:2 Венглинський, 71, 3:2 Венглинський, 84. **«Торпедо»—«Кривбас».** 0:3. 3 000. 0:1 Шищенко, 40, 0:2 Воскобойник, 63, 0:3 Платонов, 66. **ЦСКА—«Металург».** 1:0. 2 000. Головко, 21. На 42-й хвилині з поля було вилучено маріупольця Прохоренка (друга жовта картка).

	В	Н	П	М	О
Динамо	8	0	0	24-2	24
Шахтар	7	0	2	21-9	21
Нива	6	1	3	17-8	19
Металург Д	4	5	2	11-8	17
Карпати	5	2	4	9-11	17
Дніпро	5	1	2	17-6	16
Ворскла	5	1	4	15-18	16
Прикарпаття	4	2	5	19-17	14
Чорноморець	4	2	4	14-12	14
ЦСКА	4	2	5	12-12	14
Металург Зп	4	1	4	15-14	13
Зірка-НІБАС	4	1	6	13-21	13
Кривбас	3	3	5	9-12	12
Таврія	3	1	6	13-15	10
Металург М	1	2	7	7-26	5
Торпедо	0	2	8	3-28	2

Матч **«Дніпро»—«Динамо»** відбудеться 30 листопада. Поєдинки чергового, 12-го, туру гратимуть 21-22 вересня.

* * *

Майбутній суперник київського «Динамо» у Лізі чемпіонів «Барселона» у матчі чемпіонату Іспанії на своєму полі у дуже важкій боротьбі виграла у клубу «Депортіво» (Ла Корунья) — 2:1. 1:0 Луїс Енріке, 10, 2:0 Андерсон, 87, 2:1 Луїзао, 90.

Теніс. У Києві, на кортах ФК «Динамо», закінчився останній із трьох міжнародних жіночих турнірів —«Кубок УМЗ'97» (призовий фонд 25 000 доларів). Фінали. Одиночний розряд. Анна Марія Фолдені (Угорщина)—Катаржина Новак (Польща) — 6:2, відмова польської спортсменки. Парний розряд. Анніка Лінстедт (Швеція), Кароліна Шнайдер (Німеччина)—Наталя Медведєва, Ангеліна Здоровицька (Україна) — 6:1, 6:2.

А наша чоловіча збірна вчора вилетіла до Будапешта, де 19-21 вересня зіграє матч Кубка Девіса проти угорців. У складі української команди, яку очолює президент ФТУ Герман Беньямінов, Андрій Медведєв, Андрій Рибалко, Дмитро Поляков, Володимир Лис. Капітан збірної (у тенісистів це головний тренер) — Олександр Долгополов.

Хокей. Стартував черговий чемпіонат Східно-Європейської хокейної ліги (СЄХЛ). «Німан» (Гродно) —«Сокіл» (Київ). 1:3, 3:0. «Полімір» (Новополоцьк)—«Беркут-ППО» (Київ). 4:1, 7:3.

Баскетбол. Відбувся перший тур в українській суперлізі. «Феро» (Запоріжжя)—«Шахтар» (Донецьк). 92:95. СК «Миколаїв»—ЦСКА-«Ріко» (Київ). 91:76. «Спартак» (Луганськ)—«Денді-Баскет» (Київ). 71:85. «БІПА-Мода-СКА» (Одеса)—«Нафтохім-АВАЛЬ» (Біла Церква). 123:67.

СК «Миколаїв»: лідерство здав

Першість України. Перша ліга. 12 тур:

ФК «Черкаси» — «Верховина» — 2:1. Грицай, 13, Століовицький, 58 — Добрянський, 90. На 63-й хв. Бакалов не реалізував пенальті. ЦСКА-2 — ФК «Львів» — 0:3. Леськів, 33, Луцишин, 36, Гурка, 70. На 80-й хв. Леськів не реалізував пенальті. «Зоря»— «Шахтар» — 1:0. Мор, 53. «Авангард-Індустрія» — «Сталь» —1:4. Дикань, 75 — Осташов, 30, Манько, 32 і 49, Ареф'єв, 47. «Кремінь» — «Явір» — 2:1. Ковальчук, 8, Продан, 39 — Шуршин, 41. «Поліграфтехніка» —«Нафтовик» — 0:2. Харченко, 4, Леш, 5. «Нива» —«Буковина» — 1:0. Бровченко, 87. «Полісся» —«Волинь» — 2:1. Романов, 23, Ільчук, 27 — Богунов, 70. «Динамо-2» — СК «Миколаїв» — 1:1. Михайленко, 90 — Скидан, 72. «Десна» — «Металург» — 3:1. Головатий, 11, Заєць, 21, Гаврилюк, 88 — Олійник, 83. На 8-й хв. Атаманчук не реалізував пенальті.

Матч лідерів у Києві вийшов видовищний і динамічний. Гості ні в чому не поступалися динамівцям, за яких виступили Леоненко, Михайленко, Беженар, Волосянко, Самойлов. А часом Корпонай, Забранський і Мальцев примушували нервувати оборону киян. Миколаївці відкрили рахунок після націленої подачі Пономаренка на Скидана, який невідхильно пробив головою. Відігралися кияни на останній хвилині. Хоч як дивно, гол забив Михайленко, який допускав до цього чимало помилок.

А у Вінниці господарям на останніх хвилинах удалося вирвати перемогу в Буковини. Після цього «Нива» очолила турнірну таблицю з 27 очками, у СК «Миколаїв» — 25, «Динамо-2», «Сталі» та «Металіста» — по 23.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311173.